

sedaj zopet dobil. Naročujte ga tako, da pošljete v pismu Din 11.— v znamkah. Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

dobite ga pa tudi po vseh drugih knjigarnah.

Pohodi radi lakote po celem svetu.

V Ameriki je pričelo. Bojevniki izza svetovne vojne ali veterani so korakali proti prestolici Zedinjenih ameriških držav — Washingtonu. Mesta, skozi katera se je pomikal lakotni sprevod, so pozdravljala veterane, oblasti so se potrudile, da so poskrbele za prehrano in brezplačni prevoz. Dospel je slednjič, 30.000 mož broječi oddelek, v Washington. Tudi tukaj so jih najprej gladili z rokavicami in so postopali z njimi previdno ter popustljivo. Veterani so se nastanili po starih barakah, kjer so pričakovali, kar jim gre na invalidnih prejemkih. Prišlo pa je v resnici povsem drugače. Policija in vojaštvo sta naskočila taborišče veteranov z — bombami za soljenje, zažgala kočure ter barake. V nekaj urah so odpremili veteranski oddelek nasilnim potom vsakega posameznika v domovino. — Omenjeni brezplodni pohod veteranov je zelo mnogo škodoval Hooverju pri zadnjih predsedniških volitvah.

Par tednov zatem se je ponovila ista igra v kanadskem dominijonu v Newfoundlandi. Preko 5000 mož je vkoralo v St. John, kjer so demonstrirali, pretepli nekaj uradnikov in policija na konjih je morala razpediti nasilne demonstrante na vse štiri vetre.

Ko je zborovala gospodarska konferenca v kanadski prestolici v Ottawi, se je pojavilo nekaj tisoč brezposelnih pred ministrskim predsednikom Benetom in so zahtevali delo in kruha. — »Ako boste zakone kršili, boste plačali«, se je glasil odgovor z najvišjega

mesta in 200 mož brezposelnih demonstrantov so vtaknili v zapore.

Kanadi sta sledila angleška dominijona Avstralija in Nova Zelandija, ki spadata k najbogatejšim pokrajinam angleške svetovne vladavine, nista še preobljudena in nista imela doslej nikakega opravka z brezposelnostjo. Po večjih avstralskih mestih: Sydneyju, Melbournu, Kingstonu in Brisbani — povsod je morala istopati policija. V Wellingtonu so zropali demonstranti trgovine, v Brisbani so uporabili proti nasilnejšem oklopne avtomobile. Še le nato so krenile izčrpane množice demonstrantov vsak na svoj dom.

Nato so se še le pojavili pohodi izstradanih v Evropi. Prvi je bil vprizorjen na Romunskem, kjer so se podali na pot po vzgledu Združenih držav veteranci in njim na čelu vpokojeni podčastniki. Tritisoč mož je po večtedenskem potovanju doseglo Bukarešto. Slovesno so prisegli, da ne bodo tako dolgo zavžili nobene hrane, dokler ne bo odobrila vlada njihovih pravičnih zahtev. Oblasti so zbrale z vso naglico nekaj milijonov, jih razdelile med najbolj potrebne, nakar so se razšli veteranci.

Lakotni pohod na Poljskem so zatrli koj ob pojavu. Na Poljskem so postavili ob cestah strojnice, ki so zagrožile tako temeljito z obračunom, da se invalidni demonstranti sploh niso upali uvrstiti v pohodne vrste.

Na Grškem so postopali v očigled parlamentarnim volitvam z veterani veliko milejše. Potujoče množice, pred vsem svoječasne maloazijske begunce, so zastoj prehranili, podarili vsakemu par drahem in so jih pregovorili z dobrim, da so se razkropili zopet vsak na svoj dom.

Za Grčijo je prišlo na vrsto lakotno gibanje na Angleškem. Pomanjkanje trpeči moški, ženske in otroci so preplavili londonske ulice, kjer jih je pa sprejela strogo pripravljena policija.

Tekom 10 mesecev so se pojavili pohodi izstradanih po vseh delih sveta.

Planinka čaj

Bahovec čisti blago in silo na vodo.

Zavitek Din 20.— v apotekah. 841

Edini, ki je pozival na te pohode, je bil — prazen želodec. Demonstracije stradajočih so dale celemu svetu ta dober nauk, naj store na odgovornih mestih za bodoče leto vse, sicer se bodo ti pohodi ponovili in v večjem obsegu ter z nepregledno opasnimi posledicami.

Hoče. Dekliški krožek Prosvetnega društva priredi v nedeljo dne 27. novembra lepo igro »Prisegam«. Pridite, igra je izredno lepa in poučna. Videli boste, kaj vse naša dekleta premorejo. — Tudi sv. Miklavž se je že naznanil in pisal, da prinese še letos več daril, ker je baje slišal, da so Hočani po letošnjem svetem misijonu pridni postali in za take baje v nebesih ni krize, kadar skladišča praznično za odhod bradatega svetnika.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Domače Katoliško izobraževalno društvo vprizori na prvo adv. nedeljo dne 27. novembra po večernicah nad vse zanimivo, lepo, zgodovinsko igro v osmih slikah. Že radi tega bo vredno ogledati si to igro, ker se še dozdej v bližnji in daljni naši okolici sploh ni igrala. Nastopil bo tudi domači pevski zbor z dvema pesmicama. Domačini in sosedje vljudno vabljeni k prav obilni udležbi!

Ljutomer. Naše Prosvetno društvo je v zimskih mesecih poživilo svoje delovanje. Mesečno prireja geldališke predstave v Katoliškem domu, to nedeljo je z uspehom vprizorilo ljud-

Brez dima bodo strehljali.

List »Morningpost« poroča, da so v Milanu nedavno preskuševali izum dveh italijanskih inženjerjev, katerih iznajdba omogoča sprožiti izstrelek iz topov velikega kalibra brez poka, dima in plamena. Načelo novega izuma se drži v največji tajnosti. — Vtis, ki ga je napravil poizkus na komisijo in navzoče občinstvo, je bil baje tako velik, da so se ljudje ginjejni objemali. Z iznajdbo se bo koristilo rimsko vojno ministrstvo, ki je že pristalo na to, da odkupi patent od izumiteljev.

mogočen, nobeden trdibuči svetec me ne bo demotil!

Mohameda se je oprijel strah. Nikakor ni smel prekiniti stalne zveze z modrim, moral je stati neprestano ob njegovi strani, ako ni hotel ostati osamljen. Naglo se je ponudil kar sam za spremljevalca.

Svetnik s hriba je sprejel radevolje ponudbo. Oba pridigarja sta ostala prostovoljno doma, češ, da ne moreta tako daleč iz Bombaya. Mohamed jima je zaupal hišo in dragoceni baker. Konečno je tudi nju zanimala zadeva ravno tako kakor njega.

Drugo jutro bi naj pričelo potovanje. Še pred dnevom sta se hotela odpeljati z železnico v Gudjerat in Kathiawar.

Posedeli so še nekoliko skupaj, ko je privlekel modri iz žepa košček askir korenine in izjavil, da lahko porabi zadnji ostanek, kajti jutri bo že našel v vsej obilici mogočnejšo rastlino. Prosil je za bakrenovec, ga položil v pipo, pred Mohamedovimi očmi se je zopet ponovil čudež.

Držal je v roki košček zlata, katerega je gladil in ga spustil k prejšnjima.

Zlati čudež mu je izredno ugajal, tleskal je od navdušenja z rokami in niti branil se ni, ko je zahteval modri, da mora vzeti seboj 5000 rupij, ki so mu preostale od nakupa bakra. Kako neki je modri poznal njegove premoženjske razmere? Gotovo, bil je mogočen prerokov prijatelj.

Oba pridigarja sta se poslovila in obljubila, da bosta pazila jutri na hišo in predvsem skrbno čuvala baker. — —

Šlo je proti severu. Modri je slonel v kotu vagona in je spal. Mohamed ga je skušal posnemati, pa ni šlo.

Še pred dnevom sta bila v Suretu, kjer sta najela motorni čoln, ki ju je prepeljal na obalo Kathiawar, kjer sta izstopila v neposredni bližini vasice Dhalai.

S par koraki sta prekoračila selo. Mohamed je utisnil spominu za vse čase pot in okolico, v kateri je opazil celo avtomobil — skoro bi bil mislil, da sta pridigarja, a ona stražita njegovo hišo — —

sko igro »Krivoprišnežnik«, sestanke s skiopličenimi predavanji, vsako nedeljo predpoldne posluje društvena knjižnica in čitalnica, kjer si člani izposojujejo dobre knjige; ustanovili smo društveni pevski zbor, ki bo prvič nastopil na Miklavžev večer. Vse to delo stane žrtve, prečutih večerov, ki pa se vseeno končajo z veselo Slomškovo pesmijo »Zdaj smo delo dokončali, bi tudi sladko spali.« Prosvetno delo za ljudstvo! Vabimo vse poštene fante in dekleta, da se pridružijo našim vrstam, postanejo člani Prosvetnega društva — vsako nedeljo se lahko prijaviš v društveni knjižnici v Katoliškem domu — se udeležujejo sestankov in prireditev. Bog živi!

Pišeca. Kakor se čuje, se pripravlja Katoliško prosvetno društvo na letni občni zbor, ki bo menda zadnja nedeljo v novembru, in na proslavo 15letnice Krekove smrti ter na predstavo izvirne ljudske igre »Guzaja«. Ta mož je itak znan domačinom in okolčanom iz časov, ko je v naši najožji bližini uganjal svoja grozodejstva. Podla igra je povest z istim naslovom, ki je nedavno izhajala v našem »Slovenskem gospodarju«, kar je bralcem tega lista itak dobro znano. V kratkem sporočimo o teh prireditvah kaj več.

Goba smeha.

Prav posebej povemo, da ta zgodba ni nikakršna novodobna pravljica, in da je posneta po resnem znanstvenem poročilu.

Prav zares vzbuja danes pozornost, če se ljudje smejejo. Glasen in prisrčen smeh pač ne spada v turobno razpoloženje sedanje gospodarske krize. Zato so tudi na Japonskem resni in zamišljeni obrazi v veliki večini. Japonec se sploh ne zna glasno smejati. On se le smehlja in heheta sam zase. Pa so pred kratkim odkrili v bližini mesta Tokio vasico, ki je čez noč postala znana po vsej državi. Vaščani so se namreč smejali po ves dan in smejali tako glasno, da je postalo pozorno nanje celo oko postave. Ker je Japonska moderna in po evropskem načinu obvladana država, so se visoki oblastni-

ki čudili, zakaj se vsa vas zvestih državljanov že nekaj tednov neprestano samo smeje, smeje. Čudno se je vsem zdelo zlasti zato, ker vaščani za smeh niso imeli niti najmanjšega razloga.

Ker je, kakor smo že omenili, Japonska napredna država, je višja oblast poslala v vas posebno komisijo, ki naj bi preiskala neznane razloge za smeh. Komisija je prišla v vas, uradni gospodje so kazali resne obraze in začeli so preiskovati čudoviti smeh. Tri dni niso dali nobenega glasu od sebe, četrti dan pa so klicali iz Tokia po telefonu predsednika komisije in hoteli od nje ga zvedeti poročilo. Predsednik je prišel na telefon in ko ga je uradnik v Tokiu pozval, naj poroča, se je predsednik začel tako glasno in prisrčno smejati v telefon, da je bil uradnik v Tokiu prepričan, da ima opravka s — čarovnijo. Hitro so poklicali vso znorelo komisijo nazaj v Tokio, vas pa se je smejala naprej.

Ker torej uradni oblasti ni uspelo, da bi prodrla v skrivnost smejoče se vasi, se je lotila zadeve akademija znanosti v Tokiu. Prodrlo je namreč prepričanje, da se vaščani čudovite vasi gotovo ne smejejo le zato, ker se jim tako dobro godi v današnjih težkih okoliščinah. Zato so poslali vseučilišnega profesorja Matsuro v vas in ga naprosili, naj skuša dognati, kaj povzroča smeh vaščanov. Osem dni je bival profesor v vasi in je bil še vedno resen. Deveti dan pa je pri obedu jedel jako dobro in okusno solato iz gob. Te gobe so bile v vasi najbolj priljubljena jed. Komaj je pospravil prve grizljave solate, se je že začel hehetati, kar gotovo ni bilo lepo in ni pristojalo tako resnemu znanstveniku. Ko je pa pojedel še več solate, se je začel režati tako, da so celo kmetje, ki so ga poslušali, začeli zmajevati z glavo. Ko se je profesor končno nasmejati, pa se je hitro spravil s svedrom znanosti nad ta smeh. Kmalu je ugotovil sledeče:

V bližini vasi je na prav mnogih mestih rasla posebna vrsta gob, ki je

vplivala zaužita na človekovo živčevje tako, da se je zdel človeku ves svet lepši in prijetnejši. Če je človek zaužil nekoliko večjo množino teh gob, se je moral smejati kar celih 24 ur.

Profesor Matsura je objavil sedaj stvarno znanstveno razpravo o tej gobi smeha. Goba, ki jo zaužije človek, začne delovati še po nekaj minutah. Če pa zaužije človek prevelike množine, ga pa napadejo celo krči, ki vkljub temu, da so krči smeha, niso več prijetni. Ameriška kemična industrija se je za to gobo že začela zanimati, kar za sedanje razmere, v katerih najbrže nobenemu Američanu ni mnogo do smeha, ni nič čudnega.

Razbor pri Slovenjgradcu. Zopet nas je obiskal g. sreski kmetijski referent Wernig, ki je imel dne 13. t. m. kmetijsko predavanje. Dal nam je lepe nauke in koristna navodila, za katera smo mu hvaležni. Kljub dobri volji, ki jo imamo Razborčani, smo vsled večletne suše in pomanjkanja krme in slabe živalske cene v zelo težkem položaju. Kmetje koljejo doma, toda denarja ni. Drugod se čita o brezposelnosti, pri nas pa je pomanjkanje delavskih moči. Marsikateri kmet bi si še rad uredil kaj potrebnega pri svojem posestvu, si napravil gnojišče in popravil poslopje itd. Pa kako, ko je kriza, slaba letina in pomanjkanje denarja! — Dne 29. m. m. se je jako nevarno vsekal s sekuro v levo koleno F. Knez, ko je delal cokla. Zdravi se v slovenjgraški bolnici. Ima skrbeti za ženo in za šest otrok. Bog mu daj skorajšnje ozdravljenje!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Velika žalost je zadela starše adine hčerke Mimike Zaletinger na Malni, katera je po daljši in mučni bolezni dne 11. t. m. izdahnila svojo blago dušo, stara komaj nekaj čez 14 let. Upamo, da se njena duša že veseli v nebeskih višavah, zalujočim staršem pa naše sožalje!

Zgoranja Poljskava. Dne 18. novembra je slavil v ožjem družinskem krogu 90letnico svojega

Na veliko nevoljo je zagledal štiri berače, ki so jima sledili, sami starci, sključeni in umazani, ena ženska in trije moški. Njih obleka je bila razcapana, bili so od starosti onemogli ljudje, ki so jedva premikali noge.

Ko sta bifa nekoliko ven iz vasi, so pričeli nesrečniki kričati in tožiti svoje gorje.

»Svetniški mož, vendar si prišel! Prosili smo Allaha, da bi se že skoraj prikazal. Allah te nam pošilja, da nam pomagaš iz največje bede.«

Mohamed se je žuril — reveži so ga že čisto oskubli — korecal je par korakov pred svetnikom, ki mu ni mogel tako naglo slediti. Pa vendarle je moral postati. Modri je zaklical:

»Mohamed! Ne morem poslušati teh obupnih klicov. Allah bi se razsrdil nad nama, ako bi zavrnila sirote. Zelo potrebujeva sedaj Allahovega varstva.«

Kaj mu je preostalo drugega, kakor da je počakal s svetnikom, dokler ju niso dohiteli razcapani berači. Mohamed je le opazil, da so imeli še prav krepke roke, pa le noge, ovite s capjem,

so odrekale službo. Bili so res živa slika človeške bede in gorja.

»Mohamed, razdeli med nje 5000 rupij!«

Duhovnik se je hotel ustavljati, ko vendar mora pridržati nekaj denarja, če bosta srečala še več beračev.

»Ne, podari jim vse! Rabili bodo. Nobeden nam več ne sledi. Ako se vrneva, lahko rečeva, da nimava ničesar več, pač pa bova kmalu zopet prišla. Na ta način se iznebiva vseh nadlegovanj in Allah nama bo naklonjen.«

Mohamed je storil, kakor mu je bilo zapovedano. V znamenje, da je povelje izpolnil natančno, je iztresel mošnjo in jo obrnil narobe. K sreči sta že imela vse vozne karte, sicer bi bil Mohamed izmetal še denar za vožnjo, da bi omeščal Allaha. Ni imel pri sebi nobenih dragocenosti, izvzemši one tri čudežno ustvarjene zlate koščke, in teh pa ni maral izdati.

»Allah bodi zahvaljen«, je stokal modri, »da sva se le rešila beračev. Pri poslu, ki se ga bova lotila sedaj, ne rabiva nobenih prič.«

Dalje sledi.

Japonska uvaja latinico.

Japonsko naučno ministrstvo se je odločilo, da uvede v vsi šole latinico kot obvezno pisavo. Prosvetno ministrstvo je storilo ta sklep s privolenjem celokupne vlade, na katero so pristopili merodajni krogi, ki so odločno za odpravo nerodne in težavne japonske pisave. Vlada opravičeno je vpeljavo latinice s povdankom, da je Japonska vesela in kot taka mora postati znana z drugimi velikimi silami tudi kar se tiče po celem svetu običajne priznane pisave.